

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII

pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W POLANIE
ROK XXI 2013 NR 47 (752)

24 listopada 2013 r.
XXXIV NIEDZIELA ZWYKŁA
rok C

UROCZYŚĆ CHRYSZTUSA KRÓLA

Od momentu przyjścia Chrystusa urzeczywistnia się w świecie królestwo Boże. Nie ma ono nic wspólnego z jakąkolwiek formą panowania człowieka w świecie. Oznacza „*wieczne i powszechne królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju*”. Trudno się więc dziwić, że marzy się nam realizacja takiego królestwa w świecie, bez najmniejszych zakłóceń. Myślenie jednak, że wystarczy obwołać Chrystusa Królem Polski, a wszystko się zmieni na lepsze, trzeba uznać za iluzoryczne, wręcz szkodliwe dla rozumienia i urzeczywistniania Chrystusowego zbawienia w świecie.

Przede wszystkim królestwo Jezusa już się realizuje. Chrystus Król każdemu oferuje możliwość udziału w nim. Natomiast od nas zależy, na ile z łaski królestwa Bożego korzystamy i w jakim zakresie rozwijamy je w sobie i pośród nas, czyli na ile postępujemy jak Jezus, służąc Bogu i ludziom.

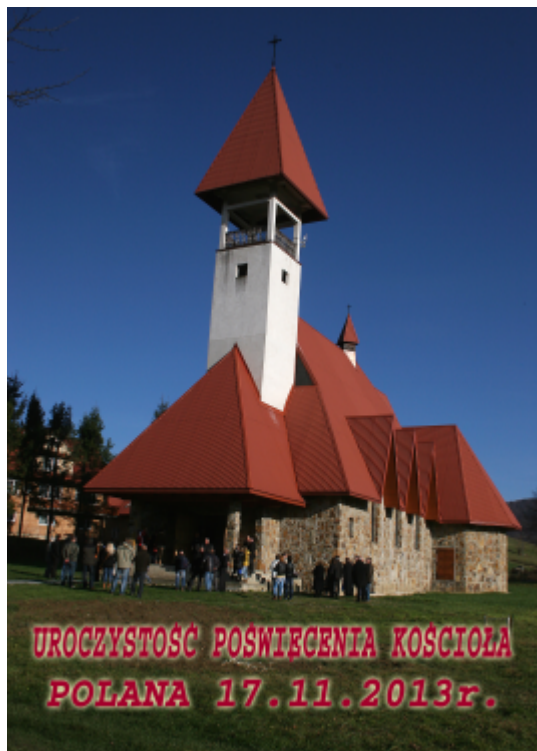
Nie trzeba więc Chrystusa ogłaszać Królem, wprowadzać Go na tron. Bóg Ojciec wywyższył Go ponad wszystko. Trzeba natomiast uznać i przyjąć Jego królowanie, poddać się Jego władzy, która oznacza moc obdarowywania nowym życiem, z perspektywą życia na wieki. Realizacja zadania zakłada przyjęcie tego, co Jezus daje, domaga się życia Jego miłością i dzielenia

się Nim z innymi. Chodzi o umiłowanie Jezusa do końca, oddanie Mu swego serca, zawierzenie Mu naszych rodzin, podjęcie posługi miłości miłosiernej i posłuszeństwo tym, których ustanowił pasterzami.

Ten konkretny program nie potrzebuje jakiegokolwiek formy intronizacji. Konieczne jest szerokie otwarcie drzwi Jezusowi, oddanie Mu swego życia. Gdy dokonamy tego w naszych domach i parafiach, zmieni się oblicze naszej ojczyzny i Kościoła. Szczególną drogą może być uznanie królowania Jezusa poprzez umiłowanie Jego Najświętszego Serca.

„Błogostawiony, który przybywa w imi Pa skie,
błogostawione Jego królestwo, które nadchodzi.” (Mk 11, 10)

Na ten dzień, mieszkańcy Polany i księża tu pracujący, czekali bardzo długo. 15 lat bo tyle trwała budowa nowej świątyni. Stara cerkiewka, w której do tej pory sprawowane były msze św., jest owszem piękna ale wysłużona już i szczególnie w sezonie wakacyjnym była za mała. I wreszcie 17 listopada 2013 roku Ksiądz Arcybiskup Józef Michalik poświęcił nowy kościół w Polanie.

Cała miejscowość przygotowała się na ten dzień bardzo starannie i było to nie tylko przygotowanie pięknej uroczystości ale także, a może nawet przede wszystkim, przygotowanie duchowe poprzez misje ewangelizacyjne, które trwały od 9 do 15 listopada.

Nawet pogoda sprzyjała w dniu poświęcenia nowego kościoła i nikt by nie powiedział, że tak pięknie słońce może świecić w listopadzie.

Uroczystości zaczęły się od powitania Jego Ekscelencji Arcybiskupa metropolity przemyskiego ks. Józefa Michalika przez księży i procesyjnego wejścia do świątyni. W niej Księdza Arcybiskupa powitały dzieci szkolne Kinga Borzęcka i Karolina Oskorip - reprezentantka drużyny harcerskiej z Polany oraz przedstawiciele rady parafialnej pani Teresa Zatwarnicka i pan Witold Smoleński wraz z sołtysiem panem Mirosławem Konopką. Księdza Arcybiskupa powitał ksiądz proboszcz Stanisław Gołyźniak, który przypomniał, że świątynia ta powstawała z ogromnym wysiłkiem przez 15 lat i jest zwieńczeniem dzieła jego poprzedników: śp. ks. Józefa Talika i ks. Stanisława Lasaka, a podwaliny pod rewindykowaną parafię kładł ks. Stanisław Zasada. Prace budowlane zostały rozpoczęte 12 kwietnia 1998 r. Kamień węgielny poświęcił Papież Jan Paweł II w Żywcu, a wmurował ks. abp Ignacy Tokarczuk w 1998 r. Świątynia powstała

dzięki pracy parafian oraz wsparciu finansowym wielu osób dobrej woli.

Ksiądz proboszcz podziękował Ks. Arcybiskupowi za dar obecności i poświęcenie kościoła. Przywitał serdecznie wszystkich gości: salezjanina księdza inspektora Dariusza Bartochę, ks. wikariusza Adama Paszka, ks. Janusza Marszałka, który przygotowywał parafian do poświęcenia kościoła przez misje ewangelizacyjne, księdza prałata Tadeusza Jurka wraz z mieszkańcami Nowej Wsi Grodziskiej, Białej oraz okolic Chojnowa - jako część naszej polańskiej parafii, która została wysiedlona po wojnie. Przywitał także wszystkich kapłanów, zwłaszcza tych pracujących kiedyś w Polanie. Powitał także projektantów, artystów, wykonawców wystroju kościoła i wszystkich zaproszonych gości.

Uroczystej mszy świętej przewodniczył Ksiądz Arcybiskup a najświętszą ofiarę sprawowało aż 28 księży m.in.: wspomniani już pierwszy powojenny proboszcz Polany ks. Stanisław Zasada, ks. Stanisław Lasak - kontynuator budowy kościoła - dzieła ks. Talika; pierwszy dyrektor Zespołu Szkół Salezjańskich w Polanie ks. Zenon Latawiec, dziekan lutowski ks. kanonik Andrzej Majewski wraz z księżmi z dekanatu, ks. prałat Tadeusz Jurek z diecezji legnickiej oraz księża pracujący dawniej i obecnie w Polanie.

Następnie Ks. Arcybiskup dokonał aktu poświęcenia nowej bieszczadzkiej świątyni. W liturgię mszy św. czynnie włączyli się mieszkańcy wsi. Słowo Boże przybliżyli nam ministrant i lektor Miłosz Smoleński oraz pan Stanisław Oskorip z rady parafialnej, psalm zaśpiewał pan Leszek Dziubeła. Śpiew prowadził polański chór prowadzony przez ks. katechetę Damiana Kempę wspomagany przez organistę i nauczyciela muzyki w polańskiej szkole pana Piotra Florka oraz schola którą opiekuje się pani Anna Stępniewska.

Dary do ołtarza: kwiaty – oznaczające naszą wdzięczność za wszelkie łaski, jakie otrzymaliśmy od Pana oraz chleb, wodę i wino – symbol błogosławieństwa Bożego i ludzkiej pracy przynieśli: wójt gminy Czarna pan Marcin Rogacki, mieszkańcy Polany, mieszkańcy Białej i Nowej Wsi Grodziskiej. W dniu poświęcenia szczególnie zamknęły one w sobie wszelkie łaski Boże wyświadczone w czasie budowy tej świątyni oraz wszystkie trudy, poty i wysiłki ludzi, którzy ją wznosili i wyposażali. Ponadto państwo Janina i Tomasz Czernatowiczowie ofiarowali obraz Chrystusa Miłosiernego a pani Barnadetta Szkarłat jedną ze stacji drogi krzyżowej.

W homilii Ks. Arcybiskup podziękował salezjanom za ich pracę w Polanie, w parafii oraz w szkole. W rysie historycznym, wspominał księdza Jana Szpunara, proboszcza z Czarnej, który przekazywał polańską

parafię księdzu Zasadzie. Było to w roku 1982, gdy wydzieleni z parafii rzeszowskiej salezjanie mieli utworzyć bieszczadzką parafię i wybór padł na Polanę. Tak więc już od 31 lat salezjanie są gospodarzami tutejszej parafii a od 2006 roku także i szkoły.

Ksiądz Arcybiskup wspomniał pierwszego budowniczego nowej świątyni ks. Józefa Talika, który kwestował po Polsce na rzecz budowy kościoła. Wdzięczni parafianie pamiętając o jego ogromnym zaangażowaniu ufundowali tablicę do nowego kościoła upamiętniającą jego pierwszego budowniczego. Budował słowem w sercach ludzi, budował czynem kwestując po Polsce. Zmarł wracając z kolejnej kwesty. Drugą tablicę upamiętniającą księdza Franciszka Glazera - przedwojennego proboszcza Polany, ufundowali dawni mieszkańcy przesiedleni do Nowej Wsi Grodziskiej na Dolnym Śląsku.

Ksiądz Metropolita podkreślał bardzo mocno wkład parafian w budowę nowej świątyni ich wielkie zaangażowanie w dzieło salezjańskie w Polanie. Mówił, że to dzięki pracy mieszkańców wsi powstało tak wspaniałe dzieło. Podkreślał także współpracę mieszkańców z księżmi. Powiedział, że gdy jacyś księża będą narzekać wyśle ich do Polany żeby zobaczyli jak się powinno pracować.

Przed uroczystym błogosławieństwem Księdza Arcybiskupa proboszcz Polany ks. Stanisław Gołyźniak jeszcze raz podziękował głównemu celebransowi, wszystkim zaproszonym księżom, radzie parafialnej za dobrą współpracę i pomoc w przygotowaniu uroczystości. Słowa podziękowania skierował też do rodziny pana Stanisława Oskoripa za stałą gotowość do pomocy przy budowie tej świątyni oraz państwu Dziubelom za przygotowanie dekoracji i dar ołtarza w postaci ufundowanych kwiatów. Podziękował także anonimowym fundatorom za wkład w budowę tej świątyni a także księdzu dyrektorowi, księdzu katechecie, polańskiemu chórowi, służbie liturgicznej, oraz wszystkim którzy przyczynili się do przygotowania tak pięknej uroczystości zwłaszcza parafianom za wspólną czteroletnią intensywną pracę.

Po błogosławieństwie przyszedł czas na wspólne pamiątkowe zdjęcia przed kościołem oraz wpisy w księdze pamiątkowej. Po zakończeniu uroczystości wszyscy księża i zaproszeni goście udali się na obiad do świetlicy wiejskiej. Uroczysty posiłek przygotowała rada parafialna z zaangażowaniem wielu mieszkańców wsi i co godne podkreślenia młodzieży, która podawała do stołu. Za tą bezinteresowną pracę i poświęcony czas wszystkim należy się serdeczne Bóg zapłać.

Księża i zaproszeni goście podkreślali miłą, rodzinną atmosferę, byli zaskoczeni wielką gościnnością i serdecznością mieszkańców Polany i tym, że wszystko

od przygotowania liturgii, dekoracji w kościele i na świetlicy, wspaniałego poczęstunku mieszkańcy Polany przygotowali we własnym zakresie.

Po obiedzie w świetlicy zgromadzili się także mieszkańcy Polany aby wraz z gośćmi wysłuchać przy kawie, herbacie i domowym cieście wykładu historyka doktora Teofila Wojciechowskiego na temat parafii Polana obrządku łacińskiego. Potem miała miejsce prezentacja multimedialna przedstawiająca budowę kościoła przygotowana przez księdza dyrektora Jarosława Wnuka oraz panią Bernadettę Szkarłat. Kolejną atrakcją stanowił występ muzyczny harcerzy z Polany - Bieszczadzkiej Drużyny Bartoszewskiej założonej przez, również obecnego na uroczystościach poprzedniego dyrektora szkoły, księdza Krzysztofa Rodzinkę.

Dawni mieszkańcy Polany odwiedzili jeszcze niedawno otwartą izbę muzealną - Polańskie Zbiory Historyczne, która powstała z inicjatywy pani Marii Farań przy współudziale mieszkańców Polany w ramach projektu Działaj Lokalnie.

A na świetlicy można było obejrzeć kroniki szkolne ze wspaniałymi zdjęciami. Wreszcie był czas na wspólne zdjęcia, wspomnienia, rozmowy, czas radości, wzruszeń, nierzadko łez. Ten piękny i długo oczekiwany dzień pozostanie na pewno w pamięci wielu z nas i jak to powiedział ksiądz proboszcz – oby to pierwsze spotkanie po latach, dawnych i obecnych mieszkańców Polany, było przyczynkiem do kolejnych odwiedzin, bo jak to mówili mieszkańcy: *nie goście lecz nasi jadą do nas*.

Ten kościół jest naszym wspólnym dziełem i dziękujemy Bogu za ten szczególny dzień jego poświęcenia oraz obecność i modlitwę Jego Eksceleencji Księdza Arcybiskupa Józefa Michalika.

Karolina Smoleńska

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE XXXIV NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Dzisiejsza uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, to ostatni mocny akord roku liturgicznego przed adwentowym wyciszeniem. Do kalendarza liturgicznego została wprowadzona przez papieża Piusa XI w 1925 roku, na zakończenie przypadającego wówczas Roku Jubileuszowego. W odnowionej liturgii Kościół uroczystość tę obchodzi się w ostatnią niedzielę roku kościelnego dla podkreślenia, że wszystko ma swój początek i będzie miało swoje ukoronowanie w Chrystusie.
2. Dziś w Watykanie pod przewodnictwem papieża odbywa się uroczyste zakończenie Roku Wiary. Ogłosił go ojciec święty w związku z 50. rocznicą otwarcia obrad Soboru Watykańskiego II i w tę rocznicę, 11 października, Rok Wiary się rozpoczął. Przez ten rok dokonało się wiele ważnych wydarzeń i inicjatyw zarówno ogólnokościelnych, jak i w naszej społeczności diecezjalnej i parafialnej. Pochylaliśmy się nad nauczaniem Soboru i Katechizmu Kościoła Katolickiego, medytowaliśmy nad prawdami zawartymi w naszym Credo – wyznaniu wiary. Przede wszystkim jednak prosiliśmy Chrystusa, aby przymnożył nam wiary. Oby tak się stało, oby błogosławione w mocną wiarę były owoce tego Roku w całym Kościele, w naszej parafii i w sercu każdego z nas.
3. Dziś, w niedzielę Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, po Mszach Świętych wystawiamy Najświętszy Sakrament i odmawiamy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Pana Jezusa. Za udział w tym nabożeństwie możemy uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
4. Dzisiejsza uroczystość jest też świętem patronalnym Akcji Katolickiej. Przypomnijmy, że Akcja Katolicka jest publicznym stowarzyszeniem wiernych, a jej zasadniczym celem jest formacja duchowa, moralna, a także kulturalna. Ważnym zadaniem dla jej członków jest świadome uczestnictwo we wszystkich sferach życia publicznego i realizacja społecznego wymiaru wiary i społecznego obywatelstwa Kościoła. W ten sposób Akcja Katolicka pełni misję apostolską w ścisłym związku z hierarchią Kościoła.
5. W sobotę, 30 listopada, obchodzimy święto Świętego Andrzeja Apostoła, jednego z pierwszych uczniów Pana Jezusa. Jest to również czas tak zwanych andrzejkowych zabaw. Bardzo proszę o zachowanie roztropności, zwłaszcza tam, gdzie zabawa kolidowałaby z wiarą. Wiara we wróżby, horoskopy i zabobony jest nie do pogodzenia z chrześcijaństwem.
6. Czas przygotować się do Adwentu – okresu radosnego i pobożnego oczekiwania na przyjście Pana Jezusa. Wejdźmy w ten piękny, choć krótki czas wyciszeni i odpowiednio duchowo przygotowani.
7. Za sprzątnięcie kościoła składam serdeczne „Bóg zapłać” Paniom: Kania Monice i Krakowskiej Agnieszce. Na przyszły tydzień zapraszam Panie: Oliwko Elżbietę i Maruszczak Marie.

W najbliższym tygodniu imieniny obchodzą:

Katarzyna Pisarska, Katarzyna Podraza, Zdzisław Rzeszowski, Zdzisław Stępniewski, Andrzej Granat, Andrzej Bugała, Andrzej Gałek, Andrzej Majewski, Andrzej Gazda, Andrzej Wierciński, Andrzej Hermanowicz, Andrzej Lewandowski, Andrzej Fundakowski, Andrzej Spólny.

Solenizantów zapraszamy na Mszę św. w piątek o godz. 17:00.

Gazetkę redaguje zespół: ks. Stanisław Gołyźniak, Karolina i Witold Smoleńscy

Oprawa graficzna: Bernadetta Szkarłat